

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering
van de handhaving
van de oude
Gereformeerde beginselen

Meditatie Ambtelijke praktijk

Kerkelijk actueel

Voor de jeugd Sprekend verleden

Daniëls Hemelvaartsevangelie

Verder zag ik in de nachtgezichten, en zie, er kwam Een met de wolken des hemels, als eens mensen Zoon, en Hij kwam tot den Oude van dagen, en zij deden Hem voor Denzelven naderen. Daniël 7: 13

Daniël – we kennen hem allemaal. Vele jaren heeft hij een invloedrijke positie bekleed aan het hof van Babel. Maar aan het begin van hoofdstuk 7, in de tijd van koning Belsazar, lijkt hij op een zijspoor geraangeerd. De koning kent hem niet (Daniël 5: 13). Daniël is een vergeten man geworden.

Maar de Heere kent Daniël wel. God neemt hem opnieuw in dienst. Was het voorheen zo, dat Daniël dromen van anderen had aangehoord en uitgelegd; nu zal hij zelf dromen van de Heere ontvangen. In de nacht komt God in gezichten tot Daniël. De ziener van Babel krijgt eerst een blik te slaan op de aarde. En daarna in de hemel.

Wat Daniël op aarde ziet, kunt u lezen in vers 2-8. Vier huiveringwekkende roofdieren, die opkomen uit de zee der volkeren en die verschillende wereldmachten symboliseren. En vooral is Daniël ontzet over de hoorn die groeit uit het hoofd van het vierde dier.

Daniël krijgt echter niet alleen te blikken op de aarde, maar hij mag ook een blik werpen in de hemel. Met profetisch oog ontwaart hij een oude, eerbiedwaardige Gestalte: God de Vader. Deze neemt als Rechter van hemel en aarde plaats op de troon. Indrukwekkend is wat Daniël vervolgens schrijft: 'Een vurige rivier vloeide en ging van voor hem uit, duizendmaal duizenden dienden Hem, en tienduizendmaal tienduizenden stonden voor Hem; het gericht zette zich, en de boeken werden geopend'.

De boodschap van dit gedeelte van het nachtgezicht is duidelijk: Ook al woeden de volken en bedenken de koningen ijdelheid – de Heere regeert. En Hij is ook Degene Die zal oordelen. Maar Wie zal voor deze Rechter bestaan? Bij die vraag is Daniël opgevoed; zijn ouders gaven hem op de achtste dag de naam Daniël: God is mijn Rechter!

Lezer(es), kunt u naderen tot God als Hij gezeten is op een troonwagen van vuur, zoals Daniël 7 het ons tekent? Kunt u voor Hem blijven staan, als Zijn alwetende ogen uw leven doorzoeken en als Zijn rechtvaardigheid de hoogste straf tegen de zonde eist? Hoe nodig is het dat de Heilige Geest ons bekend maakt met het oordeel van God over ons leven en ons dat oordeel laat toevallen!

Daniël mag echter nog meer zien. Hij ontwaart Iemand Die hij aanduidt als 'Eén als eens mensen Zoon'. Een verheven Verschijning, Die toch de trekken vertoont van een echt Mens. Hij komt 'met de wolken des hemels'.

In het licht van het Nieuwe Testament verstaan we deze woorden. Daniël ziet hier de komende Christus. Hij is de Zoon van God, ja God de Zoon. Maar tegelijk geldt dat Hij – om ons mensen en om onze zaligheid – van de hemel gekomen is en vlees en bloed heeft aangenomen uit de maagd Maria. Hij is 'eens mensen Zoon' geworden.

Vervolgens ziet Daniël, hoe deze Zoon des mensen komt tot Zijn Vader. Nadat Christus het werk dat de Vader Hem opgedragen heeft, volkomen heeft uitgevoerd, keert Hij terug naar de hemel. En als Hij de hemelzaal betreedt, verlenen de engelen, de troongeesten van God, Hem doorgang: 'zij deden Hem voor Denzelven naderen'.

Voor het woord 'naderen' moet onze aandacht een ogenblik hebben. In het Aramees van Daniël 7 wordt hier een woord gebruikt dat in het Oude Testament steeds gebruikt wordt voor het voorstellen van een offer aan God. Het 'naderen' waarover Daniël hier schrijft, wil dus allereerst zeggen: Christus verschijnt met Zijn offer voor Zijn Vader. Hij toont als de Hogepriester Zijn bloed aan Zijn Vader. Hij zegt het: Vader, Ik heb het werk voleindigd dat Gij Mij gegeven hebt.

Wat een vreugde heeft dat gegeven in de hemel! Nu is de Vader volkomen tevreden met het werk van Zijn Zoon. Nu zijn Gods deugden volkomen opgeluisterd. Nu zijn Gods eisen volkomen vervuld.

En iets van die vreugde weerkaatst op de aarde, als een schuldige, zichzelf veroordelende zondaar, die aan alles van zichzelf wanhopen moet, voor het eerst echt mag horen van deze naderende Hogepriester. Dan mag hij zien: Er is nog een weg waarin ik kan naderen tot die God voor Wie ik niet bestaan kan, maar Die me toch zo lief geworden is. Meer nog: Er is een weg waarin God verheerlijkt wordt en waarin ik de zaligheid ontvangen kan. Want: Hij kan volkomenlijk zaligmaken degenen die door Hem tot God gaan (Hebr. 7: 25)!

A.J.T. Ruis

Zebrapad

Je hebt mensen die op een zebrapad nooit een voet op de donkere strepen zetten. Waarom weten ze eigenlijk niet. Misschien uit een soort dwang, of omdat ze bang zijn dat het ongeluk brengt. Of om uit de buurt van het donker te blijven. Zo kan het in het leven ook zijn. Dat je bang bent van de donkere kanten. Je wilt ze ontwijken en mislopen. Terwijl het Bijbels gezien toch zo is dat er in elke schaduwkant ook licht zit. Zelfs in de meest donkere perioden van je leven zitten positieve elementen. Maar we hebben er meestal geen oog voor. En dan maken we het onszelf dubbel zo moeilijk. Je ziet dat ook in het leven van de broers van Jozef.

De broers gaan op weg naar Kanaän. Ze stoppen onderweg bij een herberg om hun dieren eten te geven. En als één van hen de zak opendoet, om er wat koren uit te halen, dan slaakt hij een kreet van ontzetting: *Mijn geld is wedergekeerd; daartoe ook, ziet, het is in mijn zak!* En de andere broers zien het ook. Het geld dat ze betaald hebben voor het koren, zit in de zak. En die strenge achterdochtige zal vast denken dat ze het gestolen hebben! *Toen ontging hun het hart, en zij verschrikten, de een tot den ander zeggende: Wat is dit, dat ons God gedaan heeft?* Ze zeggen niet: wat is dit dat ons de Egyptenaars gedaan hebben, maar wat Gód ons gedaan heeft. Dat is een uiting van het ontwaakte geweten. Dat brengt alles in verband met de zonde uit het verleden. Zodra er iets negatiefs gebeurt, zegt het geweten dat het de straf van God is.

Maar er is ook een andere kant van de zaak. Als we alleen op de omstandigheden letten, dan zijn we geneigd om de meest donkere verklaring te geven, en leggen we alles verkeerd uit. En we zien niet dat de Heere juist een heel andere bedoeling heeft met die moeilijke weg. Met deze geschiedenis wil de Heere er ons op wijzen dat er in de schaduwkanten van het leven ook licht zit. Het verdriet heeft een keerzijde. Dat is de les van het zebrapad.

De broers zien niet dat het teruggekeerde geld een bewijs is van Jozefs liefde en gunst. Ze hebben hem immers nog niet herkend. Ze voelen wel de stok die hen slaat, maar ze zien de hand niet die de stok vasthoudt. Ze verstaan de prediking niet die er vanuit gaat. De prediking namelijk, dat Jozef leeft en hen lief heeft. Maar ze zijn er blind voor. Wat nu juist vóór hen is, dat denken ze dat tegen hen is. En die gunstbewijzen ervaren ze als plagen. En dat Jozef hen alles gratis wil geven en niets van ze wil aannemen, dat brengt hen in de grootste ellende. Want ze staan in de schuld! Ze hebben niet betaald!

Terwijl dat teruggekeerde geld hen juist het tegenovergestelde predikt. Dat het alles genade is. En dat dit koren is betaald. Betaald door die onderkoning van Egypte, die daarvoor als een slaaf naar Egypte is verkocht. Die daarvoor diep ellendige jaren heeft doorgemaakt in de gevangenis. Jozef wilde het geld van zijn vader en zijn broers niet hebben. Hij kan niets van ze gebruiken, want hij heeft alles. En hij wil ze alles uit genade schenken.

En zo is het in het geestelijke leven ook. De Heere zegt: *Komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk.* Wat is er te koop? De vergeving der zonden. Het kindschap van God. De vrede in het hart. De rechtvaardiging, de verlossing. Dat wil Hij allemaal gratis schenken. *Die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet.*

En als wij met onze goede werken willen betalen, dan maakt Hij ons duidelijk dat zelfs onze beste werken met zonden bevlekt zijn. Als wij met eigengerechtigheid iets willen bereiken, dan zegt Hij dat ze een wegwerpelijk kledingstuk zijn. En als we denken dat er in onze gebeden iets verdienstelijks zit, dan wordt de hemel van koper. Dan krijgen we geen antwoord meer. Net zolang tot het duidelijk wordt dat de Heere niet om, maar op het gebed verhoort. God wil dat er in ons leven maar één woordje overblijft: *genade*. Verdiend door de Meerdere van Jozef. In Zijn weg van het kruis naar de kroon.

M.A. Kempeneers
www.bewaarhetpand.nl

Genesis 42:8
Toen ontging hun het hart, en zij verschrikten, de een tot den ander zeggende: Wat is dit, dat ons God gedaan heeft?

Ten midden van de christelijke feestdagen staan de Goede Vrijdag en de Hemelvaartsdag. Evenals de genoemde dagen zijn ze één met de kerkdienst. Aan de feestdag is de dienst van het Woord verbonden. Men kan zeggen: een menselijke daad. Een kerkelijke of synodale instelling. Niemand kan dit tegenspreken. Maar dit mag niet vergeten worden en dat bijzonder door ambtsdragers, want zij hebben een voorbeeldfunctie: het houden van kerkdiensten is naar de Schriften. Nog sterker: het is naar Gods wil. Daar behoren de Nieuwjaarsdag, de Goede Vrijdag en Hemelvaartsdag ook bij en vanzelf ook de Oudejaarsavond.

Welk een betekenis kunnen de diensten van de jaarwisseling hebben. Wat kunnen ze doen en zo ook de dienst op de Goede Vrijdagavond en op de Hemelvaarts-morgen. In de thuisgemeente Rotterdam werd er met zegen over gesproken. Zo ook op Urk. Tot vandaag zijn daar op de Hemelvaartsdag twee diensten en dat is niet teveel. Laatst konden we horen in het Reformatorisch Dagblad wat er leeft onder ons volk. Laten we als kerken attent blijven. Zeker, de evangelisten vermelden niets of weinig als het gaat over Jezus' hemelvaart. Mattheüs en Johannes laten het feit onvermeld. Marcus wijst er met één regel op. Het gebeuren en wat er rondom plaatsvond, kunnen we lezen in Handelingen 1. Wat Lukas in zijn evangelie vermeldt is overduidelijk en heeft ook betekenis voor ons. En Hij leidde hen buiten tot aan Bethanië en het geschiedde als Jezus hen zegende dat Hij van hen scheidde en werd opgenomen in de hemel (Lukas 24:50 en 51). Wanneer we in het tweede gedeelte van het Johannes evangelie de woorden van Jezus lezen in het hogepriesterlijk gebed, dan is het hemelvaartsgebeuren de discipelen niet overvallen. Ze zijn erop voorbereid. De overtuiging ging zelfs leven dat Jezus' leven op aarde via hemelvaart ging naar 's Vaders huis en heerlijkheid. Van Petrus lezen we: Welke, namelijk Jezus, de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen. (Hand. 3:21). In Gods raadsbesluit was vastgelegd: het

Het Apostolicum (29)

gaan van de Vader en de terugkeer tot de Vader. De zending van de Zoon naar de aarde en de opname door de Vader in heerlijkheid. In de Heilige Schrift bemerken we dat hemelvaart en hemelleven een eenheid vormen. Zeer centraal staat Jezus Christus de Heere als Middelaar en zo Zijn werk. Daar hadden de Heidelbergers een oog voor. De Catechismus besteedt veel aandacht aan de hemelvaart van Christus. Zeker houdt dit verband met het verschil tussen Luthersen en Gereformeerden over de avondmaalsleer. Het gaat er vooral om dat de hemelvaart van Christus een rijk gevuld heilsfeit is. Overduidelijk spreekt daar zondag 18 van. Doet het iets, leven we erbij als we de artikelen lezen? Belijden we in verwondering, in aanbidding en met geloofsvertrouwen: ik mag een werkende Jezus Christus in de hemel hebben? Wonderlijk maar waar: Jezus is naar Zijn menselijke natuur in de hemel en naar Zijn goddelijke natuur op de aarde. Voor Zijn heengaan, in het afscheidsuur, sprak Jezus. En ziet, geef er acht op. Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen. (Matth. 28:20). Jezus heeft dit in het hemelvaartsuur onder opheffing van Zijn handen verzekerd. (Lukas 24:50). Elke dag is Jezus Christus aanwezig. Geen dag uitgesloten. Hoe de dag ook is. Hoe hartelijk, hoe herderlijk is de toevoeging: de laatste periode, de laatste dag. Het laatste uur van de wereld en van welk een wereld. Ik ben er en blijf met u. Niemand wordt uitgesloten. Vandaar de positieve belijdenis dat 's Heeren aanwezigheid op de aarde even zeker is als Zijn aanwezigheid in de hemel. Er is op aarde door Zijn tegenwoordigheid de algemene genade. Hij is de vervulling van de lichamelijke noodruft. Hij staat bij. Bijzonder wie onder het Woord leeft mag daarom vragen. Maar er is meer. Zijn geestelijke erfenis. Naar Zijn Godheid, majesteit, genade en Geest is Hij op aarde. Zo laat Jezus Christus Zich kennen en dat leidt tot erkennen. Dat zijn de geestelijke realiteiten. Kan het bewezen worden? Zeker, Gods Woord is er het levend bewijs van en de Kerk staat er niet los van. De Kerk is er door het eeuwige Woord. Het Woord mag ontgoddelijkt worden, zelfs verbrand worden. Luther heeft terecht beleden: Gods Woord houdt stand in eeuwigheid en zal geen duimbreed wijken. Er kan, er moet beleden worden: Naar Zijn Godheid, majesteit, genade en Geest wijkt Jezus Christus nooit van ons. Die werkelijkheid leidt tot het gebed: Heere,

vermeerder, versterk geloof, hoop en liefde, want daarop hebt Gij recht. Naar de Schriften gaan de Heidelbergers verder in op het werk van de grote Ambtsdrager Jezus Christus. Als Priester is Jezus Voorbidder. Pleitbezorger. Opvallend is dat als er in Rom. 8:38 en Hebr. 7:25 gewezen wordt op Jezus' bidden, pleiten, dat dit dan wordt aangeduid met een uitdrukking die voor het bidden van Jezus op aarde niet werd gebruikt. Het woord voor bidden bevat een juridische klank. Nog sterker gezegd: we worden gewezen op een pleitend beroep op het recht. Het recht dat Jezus door Zijn sterven heeft verworven en in Zijn opwekking werd Zijn verworven recht erkend en verzegeld door Zijn Vader. Hierin ligt de volle verzekering. Jezus is in de hemel. Artikel 26 van de N.G.B. spreekt van de enige voorbeding van Christus en belijdt: laat ons Hem niet verlaten om een andere te nemen of veel meer een andere te zoeken zonder hem immermeer te vinden. Want toen God Hem ons gegeven heeft wist Hij wel dat wij zondaars waren. Daarom volgens het bevel van Christus, zo roepen wij de hemelse Vader aan door Christus onze enige Middelaar gelijk wij in het gebed geleerd zijn, verzekerd zijnde dat, al wat wij de Vader bidden zullen in Zijn Naam ons zal gegeven worden, Joh. 14:13. Welk een zaak. Het is genadetaal. Gaat het in het Nieuwe Testament over Jezus als het Hoofd van Zijn gemeente en Zijn gemeente Zijn lichaam, terecht wordt in zondag 18 beleden, dat Hoofd en lichaam onlosmakelijk aan elkaar verbonden zijn en de zorg van het Hoofd voor het lichaam groot is. Sterker nog, wonderlijk, maar waar, want in het Koninkrijk der hemelen zijn geen fabels. Mede gezet met Koning Jezus in de hemel (Efeze 2:6). Het vlees is zelfs in de menselijke natuur van Christus in de hemel als een pand, een waarborg, dat Hij ons tot Zich zal nemen. Dit zal gebeuren. Dit is roemtaal verdiend in de drie-urige duisternis. Het thuis-komen staat vast. En mij, hiertoe door U bereid, opnemen in Uw heerlijkheid. Welk een genade. Verdiend aan het kruis. Naar Gods eeuwig welbehagen. Maar er is nog meer. Door de Geest als onderpand een band aan Christus. Een leven uit Christus. Een zoeken van Christus. De roemstaal is: Door U, door U alleen, drie-enige God.

M.C. Tanis

Handelingen 2:1-4 'En als de dag van het Pinksterfeest vervuld werd waren zij allen eendrachtelijk bijeen'

De Heere vervult altijd Zijn beloften. Op de Pinksterdag denken wij aan het werk van de Heilige Geest. Op Pinksteren herdachten de Joden dat God vijftig dagen na de uittocht hun de Wet had gegeven. Pinksteren hield in dat de Heere Sinai in Sion wilde veranderen, een nieuw verbond wilde oprichten, een nieuwe bediening van hetzelfde genadeverbond. De Heere ging Zijn wet in het hart schrijven door Zijn Geest. Op Pinksteren, de dag der eerstelingen, bekeert de Heere omtrent drieduizend zondaren, de eerstelingen van allen die uit de volkeren bekeerd zullen worden. De Heere ging werken toen er veel mensen in Jeruzalem waren. Als er veel vis in het water zit, werpt een visserman het net uit. De apostelen werden vervuld met de Heilige Geest. Zij waren eendrachtelijk bijeen. Thomas was er ook bij. Zij waren als broeders die lieflijk tezamen wonen (Psalm 133). "Thomas verweet Petrus niet dat hij de Heere verloochend had, noch werd Thomas ongelooft verweten. Johannes en zijn broeder werd niet verweten dat hun moeder voor hen gebeden had dat toch de een aan des Heeren linker- en de ander aan Zijn rechterhand mocht zitten in Zijn Koninkrijk. Zij waren zo eendrachtig als een kudde schapen, als leden van één lichaam. Waar de eendracht is, daar wil de Geest werken. Daar zijn ze als de ranken van de wijnstok. Zij worden het sap en de vettigheid deelachtig. De Geest vloeit niet in als christenen twisten. De Geest werkt niet dan in de vreedzame gemeenten. Daar gebiedt God de geestelijke vrede." De Heilige Geest kwam met het geluid als van een geweldige sterke wind. God doet de wind komen. Zo doen de Vader en de Zoon de Heilige Geest komen. Je hoort de wind wel, maar je ziet hem niet. Een mens die bekeerd wordt, weet niet wat er dan gebeurt. De wind waait waarheen hij wil. De Heere bekeert wie Hij wil. Zo werkte de Heere wel in Petrus, maar niet in Judas. De een wordt door Petrus geroepen, de ander door Paulus, een derde door Apollos. Sommigen worden op jonge leeftijd bekeerd, anderen op hoge leeftijd. De wind kan van alles neerwerpen. Zo kan niemand de werking van de Heilige Geest tegenhouden. De wind maakt geluid. De Heilige Geest maakt in zondaren het geluid van huilen, bidden en zingen. De wind kwam haastiglijk. De drieduizend die bekeerd werden hadden daar kort tevoren niet over gedacht, het kwam onverwacht. Paulus op de weg naar Damascus had er ook niet aan gedacht. God werkt onverwacht bekering. "Als een mens bekeerd wordt, gebeurt het vaak haastig." De Geest vervulde het gehele huis waar zij zaten. Dat betekent dat de Heere op heel de wereld mensen zal bekeren. Er werden verdeelde tongen als van vuur gezien. De tong is het slechtste als hij verkeerd wordt gebruikt en het beste als hij goed wordt gebruikt. De Heere gebruikt tongen van Zijn kinderen om Zijn Kerk uit te breiden. "Het waren verdeelde, spitse, scherpe tongen.

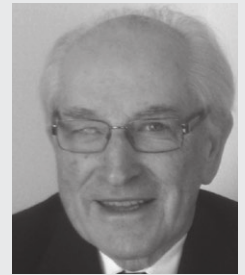
Dan eens zouden ze zacht en dan eens scherp tot het volk spreken." Het waren vurige tongen. Vuur geeft licht. De Heilige Geest geeft licht en kennis. Het hart gaat branden van liefde. Het vuur wil steeds groter worden. Als de Geest in het hart komt wil je dat de naaste ook bekeerd wordt. Het vuur wil naar boven. Gods kinderen bedenken de dingen die Boven zijn. Op het hoofd van iedere apostel was zo'n vlam. Zij kregen gaven en welsprekendheid, waardoor God Zijn Kerk zou bouwen. Het vuur bleef, de Heilige Geest zou blijven. Gods werk blijft. Het werk van God is zichtbaar. Een kaars kan niet branden zonder dat hij licht geeft. Een vuur kan niet branden zonder warmte af te geven. Toen de Heilige Geest kwam, spraken zij allen met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken. Er wordt gesproken over de grote daden van God. De Heere laat spreken. De discipelen vragen zich niet af of zij veilig zijn. Zij zijn er niet bang voor dat zij gedood zullen worden. Zij spreken allemaal. Zo geeft de Heere al Zijn kinderen te spreken. De een sprak in deze taal, de ander in die taal. Zij spraken in vreemde talen alsof het hun moedertaal was. Zij spreken zoals de Geest hun gaf te spreken. Zij spraken over de grote daden van God. Hun hart was vol van de Heere Jezus. Ze wezen ook de zonden eerlijk aan.

In de toepassing zegt Smijtegelt dat zijn dagen geesteloze dagen zijn. Daarmee bedoelt hij niet dat de buitengewone gaven er niet meer zijn, Hij bedoelt ook niet dat de Heilige Geest niet meer werkt. Het houdt ook niet in dat er geen mannen zijn met gaven en talenten. Het betekent ook niet dat er geen mensen meer bekeerd worden. Elk jaar worden er nog mensen bekeerd. Ook Gods kinderen zijn niet zonder de Heilige Geest. Hoe dor ze ook zijn, de wortel van de zaak blijft. Gods kinderen zuchten juist onder het verval. Onbekeerden kennen de werking van de Heilige Geest niet. Zij drijven de spot met geestelijk bidden en spreken. Dat is geesteloos. Hoe vaak heeft uw geweten al gesproken? Sommigen denken dat zij de Geest hebben omdat zij wel eens ontroerd zijn geweest. Ezau weende ook. Veel vromen nemen het niet zo krap. Bekeert u daarvan. Hoe kan ik weten dat ik de Heilige Geest heb? Dan beleef je alleen door genade zalig te kunnen worden en niet door eigengerechtigheid. U bidt veel. De Heilige Geest onderzoekt u als een Rechter. De Heilige Geest brandt de zonde uit en overtuigt van zonden. U ziet de noodzakelijkheid van de Heere Jezus. U spreekt van de grote daden van God. De Heilige Geest zal u leiden totdat u in de hemel mag zijn. Daar zal volle verzaaging van vreugde zijn.

A. van Heteren

DE HYPE

De nieuwe hoofdredacteur van het RD, S. de Bruin, schreef een kort commentaar over de keuze van onderwerpen, die vaak in de Pers aan de orde komen. Hij meldt daarin ook dat er wel kritiek geuit wordt op de nadrukkelijke aandacht die gegeven wordt aan sommige thema's. Een van de onderwerpen die breed aandacht krijgen is: homoseksualiteit.

Over homoseksualiteit wordt inderdaad veel geschreven, al wil ik hiermee niet suggereren dat vooral het RD dat doet. De maatschappij heeft dit item op de agenda geplaatst. Dus is het niet verkeerd dat de Kerk standpunten formuleert. Ieder die erover schrijft, voelt de uitdaging om voorzichtig en zorgvuldig te zijn. Dat moet wel bij alle onderwerpen, maar deze zaak ligt extra gevoelig. Het moet erkend worden dat de Kerk in het verleden wel eens te weinig beducht is geweest voor te snel gegeven oordelen. Ik behoor tot de oudere generatie predikanten, en ik erken dat we het terrein in het verleden niet altijd goed hebben overzien. Er speelt meer dan we dachten.

Toch moet men zich afvragen of we niet bezig zijn door te slaan als het over deze zaken gaat. Er ontstaat nu oververhitting en overdosering. Kan er geen sprake zijn van een modeverschijnsel als we te vaak en te veel met deze zaak worden geconfronteerd? Onze overheid wil bijvoorbeeld, dat scholen brede voorlichting bieden op het gebied van homo-emancipatie. Als gevolg daarvan geven dus ook allerlei reformatoische instellingen brede informatie. Men wil niet de indruk wekken, zeker niet op dit punt, om star vast te houden aan verouderde opvattingen. Rondom dit onderwerp kunnen we spreken van een hype. Een hype is een verschijnsel dat tijdelijk bovenmatige media-aandacht krijgt en daardoor belangrijker lijkt dan het in werkelijkheid is, zo las ik ergens.

Het kan niet anders of er komt een moment dat men ook van overheidswege wil bepalen hoe we erover voorlichten. Het COC en andere aanverwante organisaties zoals sommige politieke partijen zullen niet rusten voordat iedereen ervan overtuigd is dat homoseksualiteit de gewoonste zaak van de wereld is. Het moet als normaal geaccepteerd worden.

Te veel aandacht schaadt het denken over deze zaken. Het gaat zodoende toch een beetje gewoon worden. Zo is het al met meer dingen al gegaan. Ik heb zelf aarzelingen als ik lees over het verschijnsel van de "coming out", het zgn. uit de kast komen. Ik neig meer naar de mening dat dergelijke zaken behoren tot de privacy. Ik zou als voorbeeld kunnen noemen het medisch dossier. We gaan daar voorzichtig mee om, het is te persoonlijk. Zou een dergelijke houding ook niet gepast zijn als het gaat over dit onderwerp? Denk ook eens aan psychische problemen en moeiten. Daarop rust een taboe, er wordt weinig over gesproken en men houdt dat voor zichzelf. Ik pleit hiermee niet voor de doofpot of voor de dekmantel. Mensen in de problemensector moeten hun verhaal kwijt kunnen, juist ook in een gemeente. Maar dan zou ik liever denken aan vertrouwde personen of aan een taak voor het pastoraat, niet aan bekendheid in heel de gemeente. Gevoelige persoonlijke zaken moeten circuleren binnen een beperkte kring van vertrouwde personen, die wars zijn van roddel en publiciteit. Ik denk wel dat mensen die hier persoonlijk mee te maken hebben, op grond van

hun ervaring hier weer anders over kunnen denken. Ik kan dat niet inschatten.

Een tweede ongunstig gevolg van deze brede aandacht kan gelegen zijn in een aanzuigende werking. Dat kan in het onderwijs in een klas zo maar gebeuren. Jongeren in de pubertijd kunnen soms bij zichzelf gevoelens waarnemen die tijdelijk afwijken van een natuurlijk patroon. Dat verschijnsel speelt in onze maatschappij. Komt een onderwerp in de belangstelling, dan hoor je ineens overal en iedereen daarover praten. De homo-emancipatie heeft in ons land geleid tot schaduwvormen; ik bedoel hiermee dat er mogelijk pseudo-gevoelens ontstaan door overmatige aandacht. Dus moeten we terughoudend en zorgvuldig deze onderwerpen behandelen, zeker ook in de Pers en de prediking. Het zal voor mensen die hiermee worstelen toch al moeilijk zijn om hun identiteit te ontdekken en zij hebben alleen baat bij een voorzichtige en een zorgvuldige begeleiding. Ambtsdragers moeten in hun pastoraat vooral niet de indruk wekken dat zij te nieuwsgierig zijn en te veel aandacht geven aan deze specifieke zaken. Onze eerste taken liggen op een ander terrein. Problemen die verband houden met de ongehuwde staat of met kinderloosheid of een minder goed huwelijk moeten we immers ook niet groots in de schijnwerpers plaatsen. In de beperking toont zich de meester! Geef aandacht aan deze onderwerpen zoals en voor zover de Bijbel dat doet. Er is onmiskenbaar een ontwikkeling waar te nemen in de manier waarop we met deze thema's omgaan en dat kan tot op zekere hoogte nodig zijn. Maar laat Gods Woord de inhoud blijven bepalen, een inhoud die afgestemd is op de actuele situatie.

Paulus heeft uitspraken gedaan die doen denken aan een persoonlijk kruis. Denkt u maar aan de doorn in het vlees (2 Cor.12) of aan wat hij meldt in Gal. 4:13,14. Hij spreekt over een verzoeking in zijn vlees, die wellicht zichtbaar werd voor de hoorders, maar die hij niet verder verklaart. In ieder geval gaat het hier om persoonlijke omstandigheden.

Wat doen zich in een mensenleven veel gevoelige zaken voor. Ieder mens heeft immers een strijd op aarde. Het is een zegen dat er in het Woord van God uitkomsten geboden worden in alle omstandigheden. Daar mogen we als christenen van spreken. Werp al uw bekommernissen op Hem. Dat geldt zeker ook voor mensen met specifieke persoonlijke noden, die ze bijna nergens anders kwijt kunnen. Zulke privé dossiers hebben we in zekere zin allemaal. Het moge ons gegeven zijn de Heere te kennen in al onze wegen; dan zullen onze paden recht gemaakt worden. 't Is beter als we om redding wensen, te vluchten tot des Heeren macht, dan dat men ooit vertrouw'op mensen, of zelfs van prinses hulp verwacht.

P. Roos

Laat u met God verzoenen! (9)

We komen het regelmatig tegen in de brieven van Paulus: dat hij het volle gewicht van zijn apostelschap in de schaal werpt. Als het nodig is, schroomt hij niet om te beklemtonen dat hij een apostel, een uitgezondene van Christus is. Met het gezag van Zijn Woord bekleed. Wee degene die dat Woord van Zijn Zender, door hem verwoord, weerspreekt! Zo bijvoorbeeld als het gaat over de opstanding uit de dood. In Korinthe zijn er die deze waarheid loochenen. Paulus' eerste motief om deze dwaalleer te ontzenuwen, is te wijzen op de opdracht die hij persoonlijk van Christus ontving. "Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie dat ik u verkondigd heb... Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb..." En hij voegt er aan toe dat zijn lezers zalig zullen worden als ze deze waarheid behouden op zodanige wijze, zoals "ik het u verkondigd heb..." [1 Kor. 15]. Iets soortgelijks komen we tegen als het gaat over de maaltijd des Heeren en het godvruchtig gebruiken daarvan. "Ik heb van de Heere ontvangen, hetgeen ik ook u overgegeven heb..." [1 Kor. 11].

Welnu, de belijdenis aangaande de verzoening is voor de apostel kennelijk van vergelijkbaar gewicht [2 Kor. 5]. Ook hier trekt hij zich terug op zijn apostelambt. Voordat hij dit gedeelte afsluit, wijst hij de Korintheïers nog eens op het kanaal waarlangs de Heere de bediening der verzoening aan Zijn gemeente heeft gegeven. Het is door middel van Zijn gezanten. Hiermee verwijst Paulus naar een gebruik dat in de politieke wereld van zijn dagen bekend was. Als een vorst in die tijd het voornemen had tot het zoeken van verzoening met een andere heerser, dan zond hij een gezant naar zijn opponent. Het was diens taak om die andere machthebber te bewegen om de aangeboden verzoening te accepteren. Die gezant had zijn geloofsbrieven op

zak. Met de aanvaarding van die documenten gold hij als gevolmachtigde van degene die hem had gezonden. Diens woord moest hij spreken. Diens intenties moest hij vertolken. Diens wil moest hij dienen. Zo ziet de apostel zichzelf. En hij schroomt niet om dat de Korintheïers op het hart te binden. "Zo zijn wij dan gezanten van Christus' wege, alsof God door ons bade. Wij bidden van Christus' wege: laat u met God verzoenen!" [5: 20].

Als Paulus dit heeft gezegd – en we voelen wel aan: hij schreef het met grote bewogenheid en met zware klem! – als dit gezegd is, komt hij tot de kern van de boodschap van verzoening. Name-lijk de grondslag van de verzoening. Hoe is het toch mogelijk dat de heilige God aan zondige mensen de verzoening met Hem aanbiedt? Meer nog: dat Hij het door middel van Zijn dienaar op hun harten legt: laat u met Mij verzoenen! Trouwens, is zulk een verzoening eigenlijk wel mogelijk? Er is sprake van schuld. En bij schuld moet er betaald worden. Genoegdoening is vereist. De deugden van de eeuwige en heilige God zijn aangetast. Er is een breuk geslagen tussen God en mens. Hoe zal die kunnen geheeld worden? Al deze en dergelijke vragen zijn de veronderstelling bij wat de apostel nu gaat schrijven. Het hart van de bediening der verzoening. Daarbij gaat hij niet te rade bij de goedwillendheid van zijn lezers. Of bij hun berouwvolle harten. Dat alles kan geen gewicht in de schaal leggen. Nee, de apostel snijdt nu ogenblikkelijk de kern aan. Tegelijkertijd de legitimatie van zijn evangelieboodschap. "Want Dien, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt..." [5: 21a].

Dat is een duizelingwekkend slotakkoord van Paulus' betoog tot nu toe. Over Wie schrijft hij hier? Hij noemt Zijn naam niet. Het hoeft niet. In het geheel van zijn brief is het overduidelijk. Hij is het, van Wie hij eerder

schreef: "Wij prediken niet onszelf, maar Christus Jezus, de Heere" [4: 5]. En tevens over "God Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus" [5: 18]. Nee, het is geen vraag over wie het in dit laatste vers gaat. Maar verwonderlijk is het wel: God heeft Hem, Zijn eigen Zoon, tot zonde gemaakt. Wanneer Hij op Zijn lieve Zoon zag, zag Hij zonde. Hij was de zondebok, op Wie de zonde werd gelegd. Die nu moest sterven. Wiens zonde? Ten behoeve van wie gebeurde dat? Paulus schrijft: "voor ons..."

Hier brengt de apostel het wonder van de plaatsbekleding ter sprake. Het evangelie van de Borg die de plaats inneemt van degenen die veroordeeld en gestraft moeten worden. Christus Jezus, Gods eigen Zoon, is die Borg. Hij is tot zonde gemaakt; door Zijn Vader beschouwd en behandeld als ware Hij een zondaar. In zijn brief aan de Galaten brengt de apostel het zo mogelijk nog scherper onder woorden: "Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons" [Gal. 3: 13]. Ja, want een zondaar is een vloekwaardige. Vervloekt is immers ieder die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.

En dan noemt Paulus ook nog eens het doel dat God voor ogen staat. En dat Hij bezig is te bereiken: "... opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem!" [5: 21b]. Het is wat Luther de ruil, de vrolijke ruil, noemt. Of met de woorden-in-vervoering van onze belijdenis: "Wij vinden allerlei vertroosting in Zijn wonden, en hebben niet van node enig ander middel te zoeken of uit te denken om ons met God te verzoenen dan alleen deze enige offerande, eenmaal geschied, door welke de gelovigen in eeuwigheid volmaakt worden" [NGB, artikel 21].

J.M.J. Kieviet

In de zonde blijven liggen

U weet wel waar we bovenstaande uitdrukking tegenkomen: in het formulier dat gelezen wordt bij de bediening van de Heilige Doop. De vraag die we willen beantwoorden is wat we onder deze woorden precies hebben te verstaan. Ik geef eerst even de hele zin weer: "En als wij somtijds uit zwakheid in zonden vallen, zo moeten wij aan Gods genade niet vertwijfelen, noch in de zonde blijven liggen, overmits de doop een zegel en ontwijfelbaar getuigenis is, dat wij een eeuwig verbond der genade met God hebben".

Het moet ons allereerst duidelijk zijn dat hier gesproken wordt over zaken die het geloofsleven aangaan. Zaken die een waar gelovige niet onbekend zijn en die hem ongetwijfeld zullen aanspreken. Gods kind weet immers van aanvechting af? Als er iemand is die behoefte heeft aan zekerheid dan is hij het wel. Wie de aanvechting niet kent, kent het geloof niet. Het is ook alleen Gods kind die kan vallen in de zonde. Een ongelovige leeft in de zonde. Gods kind kan er niet meer in leven. Desondanks heeft hij dagelijks vergeving nodig. En hij kan door de verzoeking van de boze ook vallen in de zonde. Maar omdat voor hem zonde tot zonde is geworden en hij een schuldig mens voor God werd, kan hij niet meer leven in de zonde. Daarom lezen we in het doopsformulier: als wij somtijds in zonden vallen. U hoeft alleen maar aan David te denken die vanaf zijn jeugd de Heere mocht vrezen. Maar dat betekent niet dat hij een zondeloos bestaan had van zijn jeugd af. In Psalm 25 bidt hij immers om vergeving van 'de zonden zijner jonkheid'? En in Psalm 51 belijdt hij dat hij in zonden ontvangen en in ongerechtigheid geboren is. Maar door Gods genade was hem de zonde wel de dood geworden en horen we hem in zijn psalmen dikwijls om vergeving smeken. Dat smeken om vergeving is het bewijs dat men vijand van de zonde is geworden. Maar zo'n mens als David kan wel in een bepaalde zonde vallen! Daar hebben we ook een schrijnend voorbeeld van in 2 Samuel 11.

Tegelijk hebben we in die droevige geschiedenis ook een duidelijk antwoord op de vraag wat het is: in de zonde blijven liggen. David keerde na zijn val niet tot de Heere terug. Hij zweeg tegenover de Heere en beleed Hem zijn kwaad niet. Dat betekent ook dat het met zijn gebedsleven in het algemeen treurig gesteld moet zijn geweest. Bidden voor de vorm, ja, dat wel. Maar gemeenschap met God heeft hij na de gemeenschap met de zonde niet meer gehad. Hij bleef als het ware in die ellendige toestand liggen, zonder 'op te staan en tot zijn Vader te gaan'. De ene zonde haalde daarop de andere uit en de overspeler werd een bedrieger en de bedrieger werd een moordenaar. Hij kwam in de venijnige klauwen van de duivel terecht. En daarmee overkomt een kind van God iets anders, een ander gevaar, een andere nood.

Dat is de nood van een aanklagend geweten. Want dat werkt goed hoor bij een kind van God! Onrust en onzekerheid hebben David gekweld. Juist omdat hij in de zonde bleef liggen. Hij moet ervaren hebben wat Psalm 116 zegt:

Ik lag gekneld in banden van de dood, daar de angst der hel mij alle troost deed missen! Juist omdat David God kende in Zijn liefde en trouw is het voor hem zulk een ellendige tijd geweest. De duivel komt er gewis op af. En dan zul je ervaren: wie God verlaat heeft smart op smart te vrezen. Zo zegt David dat in Psalm 32 als hij weer in de ruimte is gekomen. De duivel met zijn aanvechtingen: Nu zie je dat je je altijd vergist hebt. Jij bent geen kind van God. Die doet zoiets niet. Die leeft altijd met de Heere. Die gruwelt van het kwaad. Je hebt het totaal verknoeid en hebt geen heil bij God. Voor anderen is er vergeving, maar voor jou niet.

Misschien herkent u het! De ellendige situatie waarin David zichzelf bracht doet onze vaders in het doopsformulier waarschuwen: niet in de zonde blijven liggen. Wat dan wel? Aan Gods genade niet vertwijfelen, maar die genade opnieuw zoeken. Over de uitdrukking 'aan Gods genade niet vertwijfelen' wijd ik graag een volgend artikel. Maar het zoeken van de Heere als je geweten je aanklaagt is heel moeilijk, eigenlijk onmogelijk voor een hoogmoedig mens. Want Gods kinderen komen er immers ook achter dat ze een hoogmoedig bestaan in zich omdragen? Wij komen niet graag met lege of vuile handen bij de Heere aan. Om genade smeken ligt ons niet. Daarom: wie om genade smeekt heeft reeds genade ontvangen. Want het smeken is genade. Dat hebben we niet van onszelf. Ja, die opwekking om terug te keren is wel goed. Laat dat allemaal maar staan in de bijbel. Maar David is er wel achter gekomen dat de hele ellendige zaak pas opgelost werd toen niet hij tot God, maar toen God tot hem kwam! Hij is altijd de Eerste. Daar kwam Nathan. Daar vloog een pijl van Gods boog op David af. Daar zakte hij in elkaar voor Gods aangezicht. Hij werd opnieuw wat hij was: een arm zondaar die alles verbeurd en alles verzondigd had. En in die wederkeer: Ik heb gezondigd, keerde de Heere weer in Zijn gunst: Gij zult de dood niet sterven! O, er zijn nog heel veel andere dingen hierover te zeggen. Maar de ruimte is op en we hopen elkaar een volgende keer toch weer te ontmoeten. Als ik naar David en vooral naar mezelf kijk na deze verdrietige affaire, dan houd ik een gevoel van schaamte over. Maar als ik naar de Heere kijk in dergelijke omstandigheden, dan moet ik vol verwondering belijden: wat is de Heere toch onuitsprekelijk goed!

K. Hoefnagel

Het gesprek tussen Christus en Nicodémus (8)

De wind blaast waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid... Johannes 3: 8a

Nog steeds zijn we aan het lezen in het werk van één van de Schotse schrijvers, George Hutcheson. De vorige keer hebben we gehoord hoe er volgens Hutcheson drie treffende overeenkomsten zijn tussen het waaien van de wind en de manier waarop de Heilige Geest werkt in de wedergeboorte.

Het geluid van de wind

De eerste overeenkomst was: Net zoals de wind blaast waarheen hij wil, werkt de Heilige Geest vrijmachtig, soeverein. Hutcheson: *'Hij werkt waar het Hem behaagt. Hij werkt in wie het Hem behaagt. Hij werkt wanneer het Hem behaagt. En Hij werkt in welke mate het Hem behaagt'*.

Als we deze keer verder lezen in Johannes 3: 8, is er nog een overeenkomst die de aandacht vraagt. Over het waaien van de wind zegt de Heere Jezus namelijk ook: *Gij hoort zijn geluid*. Met andere woorden: Al kunnen we de wind zelf niet zien, toch kunnen we er wel iets van waarnemen. We kunnen de wind horen ruisen door de bomen. We kunnen de stormwind horen bulderen. Bovendien zien we ook de effecten van het waaien van de wind.

Datzelfde geldt nu ook voor het werk van de Heilige Geest in de wedergeboorte. Het is een verborgen werk (daarover zal het een volgende keer nog gaan), maar tegelijk wordt het zichtbaar in de uitwerking.

David Dickson

Aan welke werkingen van Gods Geest moeten we dan denken? Omdat Hutcheson daarover op deze plaats niet schrijft, sla ik nog een andere Schotse schrijver op: David Dickson. Al eerder heb ik iets over hem geschreven. Dickson was een zeer bewogen Evangelieprediker. Tijdens zijn predikantschap in de Schotse stad Irvine gaf de Heere een opwekking. Velen kwamen tot bekering en geloof. Nadien

werd Dickson hoogleraar in de Schotse stad Glasgow. Hij vormde heel wat toekomstige predikanten. Dickson heeft een prachtig boek geschreven, *Therapeutica Sacra*. In het derde hoofdstuk van dat boek (dat helaas nog altijd niet vertaald is in het Nederlands) schrijft Dickson als volgt over het werk van de Heilige Geest in de wedergeboorte.

De Heilige Geest predikt de Wet

Het eerste wat de Heilige Geest in de wedergeboorte moet doen, is de mens afbrengen van alle vleselijk vertrouwen. Met het oog daarop doet de Heilige Geest drie dingen:

[1] Om te beginnen houdt Hij een zondaar de heilige eisen van Gods wet en van het werkverbond voor.

[2] Vervolgens laat Gods Geest een zondaar zien, hoe die schuldig is aan Gods Wet en hoe diezelfde mens de eeuwige dood verdient. Een zondaar wordt dan niet alleen overtuigd van zijn schuld, maar ook gaat hij instemmen met Gods rechtvaardig oordeel.

[3] In de derde plaats overtuigt de Heilige Geest een zondaar ervan, dat hij volledig onbekwaam is om de wet ooit te vervullen of zichzelf van de vloek van de wet te bevrijden.

Wat er overblijft na dit werk van de Heilige Geest, is een schuldige, zichzelf veroordelende zondaar die wanhoopt aan alle pogingen om zichzelf te verlossen. Dickson voegt eraan toe: *'In deze toestand worden verscheidene van Gods lieve kinderen enige tijd bewaard in de ketenen van de wet, onder de Geest der dienstbaarheid en in een droeve overtuiging'*. Het ligt in de vrijmacht van God, wanneer de Heere een zondaar uit deze toestand verlost!

De Heilige Geest leidt tot Christus

Het tweede wat de Heilige Geest in de wedergeboorte moet doen, is de mens brengen bij de enige Grond der zaligheid, Jezus Christus. Dickson wijst erop dat de Heilige Geest dit pas doet, nádat Hij de zonde ten laste van de zondaar gelegd heeft.

[1] De Heilige Geest toont zo'n schuldige, zichzelf veroordelende zondaar dan een mogelijkheid van zalig worden. Dickson schrijft: *'Hij laat een licht voor hem opgaan in de leer van het Evangelie en laat hem zien dat vergeving van zijn zonden en zaligheid mogelijk is, door het vluchten tot Christus, de Zaligmaker'*. Wat wordt het zien van die mogelijkheid nu als een wonder beleefd! *Waar alle hoop mij gans ontviel, en niemand zorgde voor mijn ziel, hebt Gij, o HEERE, mijn pad gekend!*

[2] In de tweede plaats lokt en nodigt de Heilige Geest de zondaar door de nodigingen van het Evangelie om te komen tot Christus.

[3] Omdat de mens echter door de diepe val in Adam onbekwaam is tot enig zaligmakend goed, is er meer nodig dan alleen de nodiging. Wil een zondaar werkelijk Christus kunnen aangrijpen door een waar geloof, dan moet hij daartoe het vermogen hebben ontvangen. Dat schenkt de Heilige Geest in de levendmaking. Door het krachtige werk van Gods Geest wordt de vijandschap van de mens overwonnen. Het verstand wordt verlicht; de wil wordt gesterkt en goed gemaakt. En zo gaat de mens, die passief was toen hij levendgemaakt werd, zich nu ook actief naar Christus uitstrekken en omhelst hij Hem door het geloof.

Tot zover Dickson. Volgende keer hopen we evaluerend terug te kijken.

A.J.T. Ruus

P E R S BERICHT

AMBTSDRAGERSCONFERENTIE

Deo volente zal een ambtsdragersconferentie gehouden worden op zaterdag 10 juni 2017 in de CGK van Sliedrecht-Bethel, Kerkbuurt 72.

Het bestuur ontvangt regelmatig vragen over onderwerpen die het geestelijke en kerkelijke leven raken.

Met deze conferentie zoekt het bestuur inhoud te geven aan de behoefte om geestelijk leiding te geven aan ambtsdragers.

Dit jaar willen we nadenken over het onderwerp 'Prediking en Pastoraat rondom het Heilig Avondmaal'. Ds. J.M.J. Kieviet (CGK Renswoude) hoopt dit onderwerp in te leiden.

Er zijn ontwikkelingen te zien die kerkenraden voor grote vragen plaatsen. Te denken valt bijvoorbeeld aan het toenemend aantal avondmaalgangers, vooral onder jongeren. Dat zou natuurlijk dankbaar moeten kunnen stemmen. Echter, in de praktijk lopen ambtsdragers nogal eens tegen de vraag aan of sommige jongeren (en ouderen) niet te makkelijk de verbinding leggen tussen belijdenis en avondmaal. Is het besef van de noodzaak en de inhoud van de wedergeboorte niet aan het verdwijnen? En hoe gaan we in dit verband om met wereldgelijkvormigheid of het verzuimen van kerkdiensten? Enzovoorts.

Behalve de lezing zal er ruimschoots de gelegenheid zijn om vragen te stellen aan een forum en om elkaar te ontmoeten.

09.30u: Ontvangst met koffie

10.00u: Opening

10.15u: Lezing door ds. J.M.J. Kieviet met als thema:
"Prediking en Pastoraat rondom het Heilig Avondmaal"

11.00u: Koffiepauze en ontmoeting

11.30u: Gelegenheid tot vragen stellen aan een forum,
bestaande uit bestuursleden van Bewaar het Pand

12.15u: Sluiting.

Aansluitend een broodmaaltijd voor degenen die van ver komen. We hopen tot ziens op 10 juni!

DIACONAAAL GASTENHUIS DE OASE

Aan de rand van Ouddorp ligt een oase, te midden van rust en ruimte. Diaconaal gastenhuis de Oase, een plek om op adem te komen. De Oase heeft plaats voor acht gasten. Gasten, die om welke reden dan ook, uitgeput zijn, worstelen met het leven. Het evenwicht tussen draagkracht en draaglast is verstoord. Tijdens hun verblijf werken ze aan herstel van de balans, om het leven weer aan te kunnen.

Onlangs verbleef Marianne in de Oase. Aanleiding was een jarenlange uitputtingsslag, door zorgen in het gezin en op haar werk. Ze werd door een hulpverlener op het idee gebracht om eerst rust te nemen, alvorens therapie te starten. Dat was een goede zet. Tijdens het eindgesprek bleek hoe ze had geprofiteerd van deze periode. Afstand nemen en loslaten van thuis was nodig om bij zichzelf te komen en zich te kunnen bezinnen op de toekomst. De gesprekken hadden geholpen. De Oase biedt een combinatie van pastorale en psychosociale begeleiding. Er is aandacht voor praktische, psychische problemen, maar juist ook voor de levens- en geloofsvragen die

er spelen. Marianne had veel gehad aan de workshop Grenzen. "Juist door oog te hebben voor je eigen grenzen, leer je jezelf beschermen en kun je er weer zijn voor de ander", gaf ze aan. De Oase bestaat sinds 2013 en ontving sindsdien ruim 250 gasten. De Oase blijkt in een behoefte te voorzien. Er is veel nood in de gemeenten. Gezien deze behoefte worden momenteel voorbereidingen getroffen om de Oase uit te breiden naar 10-12 plaatsen. Het is een misverstand dat de Oase alleen open staat voor gasten uit direct betrokken kerken. Inderdaad is toentertijd op landelijk niveau het initiatief gestart door de Gereformeerde Gemeenten, de Hersteld Hervormde Kerk, de Gereformeerde Gemeenten in Nederland en de Oud Gereformeerde Gemeenten. Evenwel zijn ook gasten uit aanpalende kerken welkom in de Oase, mits men zich verwant voelt aan de identiteit. Afgelopen jaren ontvingen we regelmatig gasten vanuit de gereformeerde gezindte. Het is bijzonder te mogen ervaren dat men zich, in de huiselijke sfeer van de Oase, vindt rondom het Woord van God. De Bijbel is richtinggevend voor het dienstwerk van de Oase. Dankzij het Woord mogen we werkelijk perspectief bieden aan onze gasten. Zoals Marianne het verzuchtte: "Veel is niet opgelost in deze periode, maar ik heb wel mogen ervaren dat God nabij wil zijn, ook al gaat het niet zoals ik verwacht."

Info: www.diaconaalgastenhuisdeoase.nl

Aart van Wolfswinkel, coördinator

BOEKBESPREKINGEN

Ds. W.A. Zondag, Een dag van rust, 112 blz., paperback, Uitgeverij De Banier, Apeldoorn, € 9,95, ISBN 978-94-6278-9029.

De auteur is predikant van de Gereformeerde Gemeente te Woerden. Eerder was hij hoogleraar Arbeidsrecht aan de Rijksuniversiteit te Groningen. In het

kader van het vak ethiek schreef student Zondag een paper over het vierde gebod. Er volgden vier artikelen over in 'De Saambinder'. Dit resulteerde in het nu verschenen boekje dat ongeveer tweemaal zoveel stof bevat als de artikelen in 'De Saambinder'. Het waardevolle boekje bevat een bezinnend en een praktisch gedeelte. In het laatste hoofdstuk is te merken dat de auteur hoogleraar Arbeidsrecht is geweest. Het gaat over zondagsarbeid en de bezwaren die daartegen kunnen worden ingebracht. Wie daarmee te maken krijgt doet er goed aan dit te raadplegen. De tekst in het boekje bevat kaders met daarin uitspraken van oudvaders en praktische tips die stof geven tot nadenken over de rustdag.

Jaarboek van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland 2017, onder redactie van ds. D. Quant, drs. R.W.J. Soeters en ds. H.J.Th. Velema, boek € 12,10, cd-rom € 12,10, boek+cd-rom € 15,50, Uitgave Buijten & Schipperheijn, Amsterdam, 320 blz., ISBN 978-90-5881-909-3.

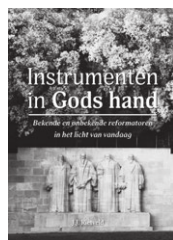
Een nieuw jaarboek is verschenen. De getallen in de statistieken stemmen opnieuw tot droefheid. Het ledental van onze kerken

is behoorlijk gedaald met 415 leden en doopleden in 2016. Dat is zorgwekkend. Toch gaat de Heere nog door met Zijn Kerkvergaderend werk, ook in onze kerken. De zon en de maan schijnen nog. Dan denk ik aan Psalm 72. In vers 5 lezen we: "Zij zullen U vrezen, zolang de zon en maan zullen zijn, van geslacht tot geslacht." Dat geeft hoop ook voor onze tijd. De Heere is immers de enige waarachtige God. Hij maakt Zijn beloften waar. Op Zijn Woord kun je aan. Ook wat we lezen in Psalm 72 zal vervuld worden. Het keurig verzorgde jaarboek bevat veel nuttige gegevens en zal zeker door velen geraadpleegd en gebruikt worden.

Ds. D.W. Tuinier, Hemelse brieven. De zeven brieven aan Klein- Azië voor jongeren uitgelegd, paperback, 115 blz., € 12,95, Uitgeverij Om Sions Wil, ISBN 978-94-6335-019-8.

In 36 korte stukjes wordt op een eenvoudige en aansprekende wijze voor jongeren Openbaring 2 en 3 behandeld. Aan het slot van elk stukje is een vraag opgenomen die tot nadenken brengt.

J.J. Rietveld, Instrumenten in Gods hand. Bekende en onbekende reformatoren in het licht van vandaag. Paperback, 158 blz., € 12,95, Uitgeverij Om Sions Wil, ISBN 978-94-6335-015-0.

De meest bekende reformatoren zijn Luther, Calvijn en Zwingli. In dit boekje krijgen personen uit de begintijd van de Reformatie aandacht zoals John Hooper, Patrick Hamilton en Heinrich Bullinger. Elk hoofdstuk bevat een levensbeschrijving met vermelding van enige theologische werken die zijn nagelaten. Wat Nederland betreft wordt aandacht gegeven aan Jacobus Trigland. Het gaat in de Reformatie over de rechtvaardiging door het geloof zonder de werken. Een inhoudsvol boekje dat naar we hopen aanzet om de werken van de besproken personen te lezen. Op blz. 71 en 72 worden exegetische gronden aangedragen op grond waarvan Bullinger de paus zag als de antichrist. Tenslotte een kleine opmerking, die niets afdoet van de inhoud van het boekje: De nummering van de pagina's bij de inhoudsopgave klopt niet met de nummering in het boekje.

Van de redactie

Verschijsning volgende nr.

Het volgende nummer zal verschijnen D.V. dinsdag 20 juni 2017. Dat is dus niet over twee weken, maar over drie weken. Kopij graag binnen donderdag 8 juni.

Koningin Maxima

We willen koningin Maxima van harte feliciteren met haar verjaardag. De Heere zij met haar, met haar man en kinderen in dit nieuwe levensjaar en geve dat Gods Woord tot richtsnoer zal zijn.

Hemelvaartsdag en Pinksteren

Als u dit leest is het Hemelvaartsdag geweest en liggen de Pinksterdagen weer voor ons. Het welbehagen des HEEREN zal door de Hand van de verhoogde Koning gelukkig voortgaan. De Heere werke of werke door in de harten en levens van zondaren door de Heilige Geest Die op de Pinksterdag is uitgestort.

Ambtsdragersconferentie

Zaterdag 10 juni D.V. ambtsdragersconferentie in het kerkgebouw van Sliedrecht- Bethel, Kerkbuurt 72. Ambtsdragers en oud- ambtsdragers zijn van harte welkom. Elders in ons blad vindt u meer gegevens.

AvH

Colofon

Dit blad wordt om de veertien dagen uitgegeven door de stichting Bewaar het Pand.

ISSN nummer: 0166 - 4646

REDACTIELEDEN

Ds. A. van Heteren,
Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

REDACTIE ADRES

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, T 0527-688978
E a.vanheteren@kliksafe.nl

ABONNEMENTEN

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk. T 0184-669116
E pand@solcon.nl NL37 INGB 0000 7043 50 t.n.v.

Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 24,- per jaar. Abonnementsprijs Verenigde Staten en Canada \$ 25,-per jaar. Advertentietarieven op aanvraag.

Abonnementen lopen van 1 januari t/m 31 december.

Een abonnement kan op elk moment ingaan en moet uiterlijk 1 december schriftelijk of per e-mail worden opgezegd.

De Verrassing
Bungalowpark

**Al 60 jaar
verrassend op Texel!**

www.deverrassing.nl | 0222 31 89 06

**Welkom
terug op
ons park!**

Steun het evangelisatiewerk in Gent

en bestel uw boeken bij ons.

Uw bestelling ontvangt u binnen twee dagen thuis.

Email: webwinkel@evangelischcentrum.be
Telefoon (0032)92230560

HARKES
Begravenissen

Persoonlijke zorg voor uw begrafenis

Dokter Hamburgerlaan 59
2771 JR Boskoop

www.harkesbegravenissen.nl

Wij verzorgen alleen begravenissen

0172 - 21 21 22

VAN STAVEREN
begravenisverzorging

Met aandacht, zorg en respect

Dag en nacht bereikbaar
(0172) 23 33 38

Wij verzorgen alleen begravenissen

Vraag vrijblijvend het boekje
"Mijn Laatste Wens".

www.vanstaverenbegravenissen.nl
info@vanstaverenbegravenissen.nl

Begravenisonderneming
de Jongh

Voor een waardige en stijlvolle verzorging
van alleen begravenissen

Hardinxveld-Giessendam	Dordrecht e.o.	Waardenburg
0184 - 61 11 54	078 - 641 27 40	0418 - 65 20 39
 H. de Jongh	 D.D.E. Melleste	 M.K. Ligthart
 A.J. van Lieburg		

Dag en nacht
persoonlijk
bereikbaar.

www.begravenisondernemingdejongh.nl

Help Chikoni aan eten en (Bijbel)onderwijs!

Chikoni uit Malawi is vijf. Hij woont met zijn broer en moeder in een schamel hutje. Ze hebben het zwaar te verduren vanwege honger. Vader heeft het gezin verlaten. Chikoni moet nu meehelpen om voor het eten te zorgen. Maar hij wil graag naar school! Wilt u kinderen als Chikoni helpen? Geef voor voedsel, kleding, medische zorg en (Bijbel)onderwijs.

Kijk op stephanos.nl of maak uw bijdrage over op
IBAN NL74 RABO 0335 3074 50 t.n.v. Stéphanos,
Hendrik Ido Ambacht

Algemeen Nut
Begeerdschap
ANBI

Presentatie? 06 - 301 671 72 of voorlichting@stephanos.nl

Stéphanos

www.stephanos.nl

De Samaritaan
WONEN EN ZORG

Jan Nijenhuisstraat - **Putten**

Alles onder één dak!

- huurappartementen en penthouses voor 55+
- van 73 m² tot 95 m²
- vergaande zorgmogelijkheden als het nodig is
- onder en boven huurtoeslaggrens
- verpleegappartementen

Info? Kijk op www.desamaritaanputten.nl of bel: **06-44003188**